

MATCZYNIEC (1) *sb m*

A sg m(a)tczyniec.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Macica lub inny organ, w którym (według ówczesnych wyobrażeń o tych zwierzętach) rozwijają się embriony: Galata [= rodzaj foki] gdy poczuie płod w łobie/ tedy gi wyciągnie z łiebie, ietli będą iuż dorosłe/ tedy ie zołtawi, á ietli łą małe barzo/ tedy ie zalię włoży w matczyniec aż dorosną. FalZioł IV 35d.

AŻ